

søge paa bedst mulig Maade at værne om alles Interesser, om end der naturligvis — det indrømmer jeg — ved et Lovforslag som dette kan være mange Enkeltheder, som lige saa vel kunde være ordnede paa anden Maade, og som man under Sagens videre Gang vil kunne forhandle om.

Naar Lovforslaget træffer Bestemmelser om Automobilernes Indretning, er der i den Henseende under Forhandlingerne her fremkommet den Tanke, at man burde foreskrive, at Automobilerne skulde være lydløse. Jeg har ganske vist læst i Aviserne, at der skal findes lydløse Automobiler. Jeg har dog mødt adskillige Automobiler baade her i Byen og andre Steder, men de lydløse har jeg ikke truffet paa. Derfor kan det godt være, at de eksistere, men jeg vil dog gerne have Lov at spidse Øren, naar der kommer et saadant, jeg tvivler noget paa, at de overhovedet eksistere. Jeg tror imidlertid, at man gaar for vidt, naar man forlanger, at Automobiler skulde være absolut lydløse, thi vi maa jo huske paa, at der er allerede en Del Mennesker her i Landet, som i Tillid til de bestaaende Tilstande have anskaffet sig Automobiler, der ikke ere lydløse, og det forekommer mig, at man vil gaa dem meget nær, hvis man pludselig forlanger, at Automobilerne skulde være eller skulde gøres lydløse, hvilket rimeligvis slet ikke vil kunne lade sig gøre med gamle Automobiler. Jeg synes, man gaar en rimelig Mellemvej, naar man forlanger, at de ikke maa gøre mere Støj end en almindelig Vogn. Forlanger man, at de skulde være lydløse, ville Automobilisterne med en vis Ret kunne forlange, at almindelige Arbejds- og Slagtervogne ogsaa skulde være lydløse, og et saadant Forlangende vilde det vist være slemt at sætte igennem.

Det er nævnt med Hensyn til Automobilernes Indretning, at Damptrømler ere glemte i Lovforslaget. Det var vist det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), der omtalte det. Nej, Damptrømler ere slet ikke glemte, men Sagen er den, at en Damptrømler kan dog ikke blive til et Køretøj. Efter § 2 forstaas der i denne Lov ved Automobil ethvert Køretøj, der er forsynet osv., og under denne Betegnelse tror jeg ikke lettelig man vil kunne henføre Damptrømler. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Farten er der kommet ret forskellige Opfattelser frem her. Det er blevet nævnt, at den Fart, der er foreslaaet i Lovforslaget, er for lille baade i Byerne og paa Landet,

idet man siger, at man burde give den Regel, at saa længe intet Køretøj er i Sigte, skulde Automobilisten have Lov til at køre saa hurtigt, han vil. Det er jo muligt, at det kan være den rigtige Regel, men jeg tvivler dog noget derpaa, dels fordi Forholdene jo grumme mange Steder ere saaledes, at naar et saadant Køretøj kører med susende Fart, kan der meget let et eller andet Steds fra, fra en Sidevej, eller fra en Gaard, hvor Automobilisten ikke paa Grund af Træer eller Buskads kan overse Terrainet, komme en almindelig Vogn ind paa Vejen, og saa kan han, naar han kommer i saadan susende Fart, slet ikke faa sit Automobil standset, inden han naar Køretøjet. Der kan tænkes overordentlig mange lignende Tilfælde. Og dertil kommer, at Spørgsmaalet om at kontrollere, hvorvidt den rette Fart er overholdt, naar en Vogn er i Nærheden, vil blive langt vanskeligere, end naar man har en fast, bestemt Fart, som skal overholdes alle Vegne. Jeg indrømmer, at saa længe man ikke almindeligt bruger Hastighedsmaalere paa Automobiler, vil det tidt være vanskeligt at kontrollere, om Automobilerne overholde den foreskrevne Fart af 2 Mil i Timen eller gaa med en væsentlig højere Fart. Men sætter man af den Grund Farten op, f. Eks. til 3 Mil i Timen, vil man ikke have naaet noget som helst derved; thi saa vil Vanskeligheden kun være rykket frem efter, den vil saa bestaa i at kontrollere, om Farten er 3 eller $3\frac{1}{2}$ eller henved 4 Mil, og saaledes vil det blive ved, hvad man end sætter. Jeg har derfor troet, at naar man sætter 2 Mil, som jo maa siges at være den Fart, hvormed et Køretøj med et Par raske Heste kan køre i skarpt Trav, er det en Fart, som baade Automobilisterne kunne være fornøjede med, og som ogsaa de andre vejfarende kunne slaa sig til Ro med for Automobilernes Vedkommende.

Det siges nok, at naar man kører paa et Automobil, skal man køre saa forskrækkelig hurtigt. Jeg har aldrig været paa et Automobil, men jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke rigtigt, hvorfor man skal køre i saa forfærdelig Fart. De Folk, som køre paa Automobil — i alt Fald nu for Tiden — ere dog alle sammen Folk, der have det mageløst godt med Tiden, saaledes at det virkelig kan være dem ligegyldigt, om de komme til Maalet lidt før eller lidt senere. Og hvad det angaar, at der skal bruges en Del Automobiler til Arbejdskørsel og Varetransport, saa bruges